

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/30/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010202
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614010202.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Radoslava Smatana, PhD. a prísediacich Ľubice Báležovej a Lýdie Korcovej v trestnej veci obžalovaného U. N. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.04.2015, takto

rozhodol:

Obžalovaný

U. N., T.. XX.XX.XXXX v Bojniciach, trvale bytom I. Y. Č.. XXX, nezamestnaný, t.č. vo ÚVTOS Ilava,

je vinný, že

dňa 05.09.2013 v čase okolo 12:00 hod. sa v Malých Kršteňanoch na chodbe bytového domu č. XXX, pred bytom č. XX, po predchádzajúcom slovnom konflikte a vulgárnych nadávkach vyhrážal svojmu bratovi N. N., T.. XX.XX.XXXX, bytom I. Y. Č.. XXX zabitím, pričom tento mal dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, bál sa, že obžalovaný svoje vyhrážky naplní a zabije ho, nakoľko mal vedomosť o prítomnosti zbraní v byte, ktorý užíval obžalovaný U. N. a aj z dôvodu, že vedel o tom, že jeho brat U. N. je agresívnej povahy, nevie ovládať svoje správanie, bol odsúdený za násilnú trestnú činnosť a vyhrážanie zabitím zintenzívnil po návrate z výkonu trestu odňatia slobody a v minulosti bol obžalovaným U.B. N. viackrát napadnutý a tiež u ich matky D. N., T.. XX.XX.XXXX, bytom I. Y. Č.. XXX dlhodobo vzbudzuje dôvodnú obavu o svoj život a zdravie v súvislosti s narastajúcim agresívnym správaním obžalovaného U. N., najmä ak mu odmieta dať peniaze, pričom ju v minulosti fyzicky napadol, čo zo strachu neoznamovala, čím svojím konaním u N. N. Z. D. N. vzbudil dôvodnú obavu o život,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písmeno c/ Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods.1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 2 Trestného zákona súd u k l a d á obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší:

- výrok o treste odňatia slobody a zákazu činnosti uloženom obžalovanému U. N. rozsudkom Okresného súd Partizánske sp. zn. 2T/121/2013-149 zo dňa 16.04.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/73/2014-179 zo dňa 06.11.2014

- výrok o treste odňatia slobody a zákazu činnosti uloženom obžalovanému U. N. rozsudkom Okresného súd Partizánske sp. zn. 0T/4/2013-127 zo dňa 18.11.2013 oznámeným obžalovanému dňa 18.11.2013

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Naproti tomu súd podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku o s l o b o d z u j e

Obžalovaného U. N., T.. XX.XX.XXXX v Bojniciach, trvale bytom I. Y. Č.. XXX, t.č. v ÚVTOS Ilava,

spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín 1Kv 35/13/3300-74 pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/, odsek 2 písm. e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe si na neznámom mieste zadovážil a až do dňa 05.09.2013 v byte č. XX T.achádzajúcom sa na 2. poschodí bytového domu č. XXX v Malých Kršteňanoch, v krabici od topánok umiestnenej v obývacej izbe, prechovával metamfetamín hydrochlorid o celkovej hmotnosti kryštalickej látky 25,56 gramu s obsahom metamfetamínu 57,7 % hmotnostných (báza), ktoré množstvo zodpovedá 14 745 mg čistej látky a najmenej 369 obvykle jednorázovým dávkam na použitie v hodnote najmenej 3 690 €, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a jeho príloh zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

pretože nebolo preukázané, že sa stal tento skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne podal dňa 17.09.2014 obžalobu na obvineného U. N. v bode 1/ obžaloby pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania v nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenej dobe si na neznámom mieste zadovážil a až do dňa 05.09.2013 v byte č. XX nachádzajúcom sa na 2. poschodí bytového domu č. XXX D. I. Y., v krabici od topánok umiestnenej v obývacej izbe, prechovával metamfetamín hydrochlorid o celkovej hmotnosti kryštalickej látky 25,56 gramu s obsahom metamfetamínu 57,7 % hmotnostných (báza), ktoré množstvo zodpovedá 14 745 mg čistej látky a najmenej 369 obvykle jednorázovým dávkam na použitie v hodnote najmenej 3 690 €, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a jeho príloh zaradený do II. skupiny psychotropných látok a v bode 2/ obžaloby pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 05.09.2013 v čase okolo 12:00 hod. sa v Malých Kršteňanoch na chodbe bytového domu č. XXX, pred bytom č. XX, po predchádzajúcom slovnom konflikte a vulgárnych nadávkach vyhrážal svojmu bratovi N. N., T.. XX.XX.XXXX, bytom I. Y. Č.. XXX zabitím, pričom tento

mal dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, bál sa, že obžalovaný svoje vyhrážky naplní a zabije ho, nakoľko mal vedomosť o prítomnosti zbraní v byte, ktorý užíval obžalovaný U. N. a aj z dôvodu, že vedel o tom, že jeho brat U. N. je agresívnej povahy, nevie ovládať svoje správanie, bol odsúdený za násilnú trestnú činnosť a vyhrážanie zabitím zintenzívnil po návrate z výkonu trestu odňatia slobody a v minulosti bol obžalovaným U. N. viackrát napadnutý a tiež u ich matky D. N., T. XX.XX.XXXX, bytom I. Y. Č.. XXX dlhodobo vzbudzuje dôvodnú obavu o svoj život a zdravie v súvislosti s narastajúcim agresívnym správaním obžalovaného U. N., najmä ak mu odmieta dať peniaze, pričom ju v minulosti fyzicky napadol, čo zo strachu neoznamovala, čím svojím konaním u N. N. Z. D. N. vzbudil dôvodnú obavu o život.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 01.12.2014, 21.01.2015, 18.03.2015 a 29.04.2015 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodených N. N.Y., D. N., svedkov D. G., I. R., N. Š., W. I., U.Z. M., Z. H., I. Z., prečítaním znaleckého posudku č. 58/2014 znalcov MUDr. Svetozára Drobu a MUDr. Juraja Lexmanna, znaleckého posudku č. 60/2014 znalcov MUDr. Svetozára Drobu a MUDr. Juraja Lexmanna, znaleckých posudkov ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2013/3105 z 24.09.2013 a 30.09.2013 (č.l. 269-283) v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku, oboznámením ostatného spisového materiálu (zápisnica o zadržaní a obmedzení osobnej slobody z č.l. 22, úradný záznam z č.l. 23, hlásenie o použití donucovacích prostriedkov z č.l. 24-27, úradný záznam z č.l. 127, zápisnica o vydaní veci z č.l. 212, úradný záznam z č.l. 213-214, zápisnica o vydaní veci z č.l. 215-216, doklady z č.l. 217-220, úradný záznam z č.l. 221-222, predbežné vyjadrenie z č.l. 284-285, vyčíslenie hodnoty zaistenej drogy z č.l. 286, zápisnica o prehliadke tela z č.l. 287-288, zápisnica o obhliadke miesta činu z č.l. 289-290, zmluva o nájme bytu z č.l. 291, správa majetku mesta z č.l. 292, fotodokumentácia z OMČ z č.l. 293-296, úradný záznam a detaily fotodokumentácie z č.l. 298-302, úradný záznam z č.l. 303, výpis z knihy fonogramov z č.l. 305, protokol udalostí z č.l. 306-309, žiadosť z č.l. 317, listinné dôkazy z iných konaní z č.l. 319-365, správa o povesti z č.l. 366-367, register priestupkov z č.l. 368-370, správa na obžalovaného z č.l. 371, 373, 377, lustrácia MSSR z č.l. 449, odpis z registra trestov z č.l. 607-610) a oboznámením podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Partizánske sp. zn. OT/4/2013 a sp. zn. 2T/121/2013 a zistil nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný U. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že asi v mesiaci september 2013 prišiel domov z BA, vošiel do bytovky I. Y. XXX, kde býval v byte číslo XX, najprv sa zastavil pri byte č. XX, kde býva brat N., zaklopal na dvere, otvorila mu mama D. N., pričom obžalovaný mal vedomosť, že aj ona sa v byte č. XX nachádza. Po tom, čo mu otvorila dvere, si od nej pýtal kľúčik od skrinky nachádzajúcej sa na chodbe predmetného domu. Na objasnenie uviedol, že mama si do bytu č. XX chcela presťahovať veci z bytu v PE na sídlisku Šípkok. Pred týmto dňom ešte písala obžalovanému SMS, aby si veci z bytu premiestnil do skrinky na chodbe. Počas toho, ako sa obžalovaný s mamou na chodbe rozprávali, obžalovaný povedal, nech mu N. dá kľúčik od tej skrinky na chodbe, pretože on vymenil zámok na chodbe a dal tam nový visiaci zámok. Ako hovoril s mamou, započul ako brat N. z kuchyne kričal, že mu žiadny kľúčik nedá a aby išiel preč a v tom mu mama naznačila, že zase mu jebe s prepáčením. Ona povedala obžalovanému, nech to nechá tak, že ona pôjde zobrať tie veci. Na to obžalovaný kývol rukou a šiel do bytu č. XX, kde býval. Vyzliekol sa a šiel do vane. Zhruba o 10-15 min. počul, ako niekto strká kľúčik do dverí. Odomknúť sa nedalo, keďže obžalovaný mal kľúčik zastrčený z vnútra. Obžalovaný zistil, že to je brat N. a zakričal mu, že je teraz vo vani, nech počká, kým sa okúpe. Mohlo prejsť pár minút, obžalovaný počul už viacero hlasov a opäť klopanie na dvere a brata ako sa s niekým rozpráva. Ako vychádzal z vane, mal na sebe uterák, vtom začul silnejšie búchanie a výzvu: otvorte polícia. Išiel z kúpeľne do chodby a hneď k vchodovým dverám, tieto odomkol a vyrútili sa na neho policajti ako komando, bez ničoho, bez žiadnej otázky, zatlačili ho do kuchyne a tam mu dali putá. Obžalovaný sa pýtal, čo sa deje, čo si oni asi vykladali, že sa bráni, preto mu dali tie putá. Trošku ho aj pohádzali, ležal na zemi holý a prítomní policajti mu povedali že ide s nimi. Na to ho zdvihli nahého a tak ho chceli aj odviesť. Obžalovaný im na to povedal, že sa chce obliecť. Keďže mal už putá nasadené, zavolali do bytu brata N., ktorý mu dal len kraťasy a bosého v kraťasoch ho zobrali von. Ako bol už obžalovaný v chodbe, započul, ako prítomní policajti sa pýtali brata N., že kde má tie granáty alebo granát. Keď už obžalovaný sedel v policajnom aute, opýtal sa policajtov, prečo ho berú. Jeden z policajtov mu povedal, že ide na políciu podať vysvetlenie v súvislosti s nebezpečným vyhrázaním. Keď prišli na OO PZ, dali ho do CPZ a tam čakal. Asi okolo šiestej, keďže obžalovaný tam stále kričal a búchal, že chce podať to vysvetlenie, otvoril mu muž v civile, zrejme to bol p. Z. a povedal mu, že našli drogy. Prišlo ešte pár ľudí v civile, aby vypovedal a podpísal nejaké papiere, na čo obžalovaný odmietol vypovedať, pričom uviedol, že vypovedať bude až pred súdom. Na otázky prokurátora uviedol, že vzťahy s mamou a bratom boli normálne, čakali dieťa s družkou na ktoré sa mama tešila. S bratom N. mal dobrý vzťah, keď bral

lieky, ale keď ich vysadil, bola to zmena o 360 stupňov. V byte č. XX býval na základe súhlasu matky aj brata. Na otázku, či sa niekedy matke alebo bratovi vyhrážal zabitím uviedol, že v minulosti, keď boli ešte mladí, mali bratské konflikty a aj sa poškriepili, poprel však, že by sa bol bratovi priamo vyhrážal zabitím. Na otázku prokurátora, či niekedy použil proti matke alebo bratovi fyzické násilie, uviedol, že proti bratovi N. áno, najmä keď mal tie obdobia, čo nebral lieky a na maminu v minulosti možno zdvihol ruku, nemyslí si, že ju zbil, teda keď bol mladší. Na otázku prokurátora odkiaľ mal krabicu zn. puma, v ktorej sa našla omamná látka pervitín a načo ju používal obžalovaný uviedol, že ju riadne zakúpil v obchode. Mal viacero krabíc a túto mal vystlanú alobalom, používal ju ako chladničku na úschovu potravín, čo videl v jednom programe na Discovery. Na otázku obhajcu, či sa považoval za oprávnenú osobu užívať byt č. XX v čase policajného zákroku, obžalovaný uviedol, že áno. Na otázku obhajcu, či pred vstupom do bytu č. XX, prípadne počas služobného zákroku polícia obžalovaného vyzvala aby dobrovoľne vydal veci dôležité pre trestné konanie, obžalovaný toto poprel.

Poškodený N. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v ten deň nemal dobrú náladu, mal toho dosť v práci. Obžalovaný chcel otvoriť skriňu, on mu ju neotvoril, zabuchol dvere a volal na políciu a oznámil, že v byte sú zbrane, granát a že sa mu obžalovaný vyhrážal. Tak to počul, ako keby sa mu vyhrážal. Mamina mu vravela, aby ich nevolal, tak začal aj na ňu kričať. Potom si šiel ľahnúť, aby sa trochu ukludnil. Následne prišli policajti. Poškodený išiel do toho bytu odomknúť, obžalovaný bol asi vo vani, nedalo sa odomknúť, lebo z vnútornej strany bol kľúč. Policajti obžalovaného vyzývali, aby otvoril dvere. Prišli ešte ďalší policajti. Obžalovaný otvoril dvere a policajti sa na neho vrhli. Poškodený išiel do kuchyne vyťahovať tie veci. Povykladal zbrane a ten granát, potom behal po chodbe a tak. Prišli ešte ďalší policajti, spacifikovali brata. Poškodený ho obliekol. Vytiahli ho von. Potom policajti začali prehľadávať byt. Potom prišiel najmladší brat N. a ten ich odviezol do mesta na výsluch, teda najprv poškodeného a potom maminu, keďže policajti boli v predmetnom byte. Uviedol, že na niektoré veci si už nepamätá. Bol nervózný, behal dosť po chodbe, prišiel tam aj technik kvôli tomu granátu, čo hlásil. Policajti našli potom krabicu v byte, tak prišla nejaká technička a pýtali sa poškodeného, že čo to tam je. Otvorili to a pýtali sa poškodeného, koho to je a tak. Potom aby poukazoval ďalšie veci, aby išiel do záchoda do nádržky pozrieť a potom prišiel v marci p. I. - vyšetrovateľ, aby mu poškodený podpísal, že súhlasí s vydaním tej krabice z Deichmannu, kde sa nachádzala tá droga. Tiež sa pýtal na účtenky od tých krabíc, žiadal podpis inej osoby ako svedka predmetného úkonu. Poškodený chcel, že to podpíše jeho mama, ale tá to nemohla podpísať. I. mu navrhol, aby to podpísal niekto zo susedov, čo zase nechcel poškodený, tak šli do nemocnice a tam to podpísala kolegyňa, teda úkon, že poškodený vydal účtenky od topánok. Na otázku prokurátora, či poškodený môže ešte raz presne popísať, čo sa udialo dňa 5.9.2013 keď si prišiel obžalovaný po kľúčiky od skrinky, poškodený uviedol, že mamina sa chcela už sťahovať do bytu č. 19, chcela si poprenášať veci do kuchyne. Obžalovaný ho požiadal, aby mu dal kľúčik od skrinky na chodbe, na čo mu povedal, že mu ho nedá. Obžalovaný niečo nadával a poškodený potom zabuchol dvere. Na návrh prokurátora sa odstraňovali rozpory vo výpovedi poškodeného na HP z výpoveďou z prípravného konania z čl. 133-134 zo dňa 5.9.2013, na čo poškodený potvrdil, že mu obžalovaný nadával a tiež uviedol, že sa to odohralo tak, ako to bolo zaprotokolované v zápisnici a ako to bolo prečítané na pojednávaní. Na otázku prokurátora poškodený uviedol, že dňa 5.9.2013, keď sa rozprával s obžalovaným, mal z neho strach. Na otázku prokurátora, čo sa dialo v byte poškodený uviedol, že vošli do bytu, policajti obžalovaného chytili a on z kuchynskej linky povytáhoval tie zbrane. Na otázku prokurátora kým bola nájdená krabica s drogou poškodený uviedol, že policajtom. Na otázku obhajcu, či poškodený mal vedomosť o doge nájdenej v krabici od topánok v byte č. XX poškodený uviedol, že o tom nemal vedomosť. Na otázku obhajcu, kto užíval byt č. XX, poškodený uviedol, že obžalovaný a to s jeho súhlasom. Na otázku obhajcu, ako boli označené vchodové dvere na byte č. XX, poškodený uviedol, že tam bola menovka D. N., nakoľko si s maminou byty vymenili. Na otázku obhajcu, či bol policajtami predtým ako vstúpili do bytu č. XX inštruovaný, príp. upozornený, aby sa nedotýkal, resp. nemanipuloval s vecami, ktoré môžu byť dôležité pre trestné konanie, poškodený uviedol, že počas toho ako vykladal tie zbrane nebol takto upozornený. Ďalej uviedol, že počas toho, ako si byt sám prehľadával, mu asistovala polícia. Pri odchode z pojednávacej miestnosti sa poškodený spýtal či nebude mať z toho nič, že klamal v prípravnom konaní o tom, že sa mu mal obžalovaný vyhrážať. Počas celého výsluchu na hlavnom pojednávaní poškodený vzbudzoval dojem rozrušenia a miestami sa triasol akoby mal obavy, na tieto skutočnosti bol aj viackrát dotazovaný, pričom reagoval, že má strach z policajtov a to je dôvodom tohto jeho rozrušenia.

Poškodená D. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v byte č. XX býval hlavne obžalovaný a jeho družka D. chodila k nemu. Poškodená bývala u dcéry na Šípku. Poškodená bola v tom čase akurát prepustená

z nemocnice, lebo mala úraz. V tom čase sa zdržiavala akurát v byte č. XX, lebo chodievala na kontroly. Asi okolo 13.00 hod. prišiel obžalovaný, zabúchal na dvere a pýtal si kľúče od skrine na chodbe, aby si tam mohol uložiť svoje veci, lebo do bytu č. XX sa mala nasťahovať poškodená spolu s najmladším synom. Potom išiel obžalovaný preč a Jaroslav išiel za ním, ale čo sa dialo poškodená nevedela uviesť. Potom sa N. vrátil naspäť a za pol hodinu poškodená videla policajné auto pri činžiaku. Počula, že búchali vedľa na byt č. XX, ale čo sa tam dialo nevedela, lebo tam nebola, ale počula obžalovaného plakať a kričať. Ju zavolali policajti do bytu č. XX až po tom, keď už tam obžalovaný nebol, aby si ho pozrela. Všetko tam bolo rozhádzané a ukázali jej, čo tam našli. Bola to nejaká pištoľ, granát a nejakú krabicu jej ukázali. Potom jej povedali, že sú to asi drogy, čomu nechcela veriť, lebo deti odmalička učila, aby sa touto cestou nedávali. Potom ju zobrali vypovedať. Aj keď nechcela ísť, v tom návale zlosti išla. Na otázku prokurátora ako vychádzala s obžalovaným v lete roku 2013, poškodená uviedla, že to bolo také všelijaké, boli dni kedy spolu dobre vychádzali, ale boli aj chvíle, kedy by ho najradšej dorazila. Vzťah obžalovaného s N. nebol ideálny, N. bol labilnejší a mal stavy, kedy by obžalovanému zniesol aj modré z neba, ale mal aj chvíle, keď mu to všetko vyčítal a obžalovaný býval vtedy z neho nervózny. Na otázku prokurátora na základe čoho užíval obžalovaný byt č. XX, poškodená uviedla, že ona súhlasila, aby tam obžalovaný aj s družkou býval, kým si niečo nenájdu, pričom ona bola obžalovanému vybaviť aj trvalý pobyt v tom byte. Na otázku prokurátora, či sa obžalovaný jej alebo poškodenému N. v minulosti vyhrážal poškodená uviedla, že keď sa ony pochytili v tej zlobe sa čo to povykrikovalo. N. sa obžalovaného bál, pobili sa viackrát. Na otázku prokurátora, či sa v tom čase obžalovaného bála uviedla, že si myslí, že by jej obžalovaný neublížil, veľakrát jej aj napísal, aby mu prepáčila a že ju má rád. Na návrh prokurátora sa odstraňovali rozpory vo výpovedi poškodenej na HP z výpoveďou z prípravného konania z čl. 119-120 z 5.9.2013, na čo poškodená uviedla, že to tak možno povedala, bola rozrušená, tlačili na ňu všetci, syn N. a dcéra, aby už obžalovaného vyhodila, lebo im vadilo, že tento stále nepracuje. Na otázku obhajcu kto bol reálne oprávnený byt č. XX užívať uviedla, že byt č. XX bol na papieri N. ale bývala v ňom poškodená, keďže byty si vymenili a Jarko býval v byte č. XX. Na otázku obhajcu, či sa jej alebo N. obžalovaný dňa 5.9.2013 vyhrážal nejakou ujmou alebo zabitím odpovedala, že nie. Na otázku obhajcu čo sa dialo po tom ako boli poškodenej ukázané zaistené veci uviedla, že policajti oznámili, že tieto veci budú brať a N. dali podpísať taký papier, v ktorom uviedli, ktoré veci budú brať.

Svedkyňa D. G. na hlavnom pojednávaní uviedla, že nebola prítomná pri prehliadke bytu a nevie sa ani vyjadriť k tomu, či sa obžalovaný vyhrážal poškodeným. S obžalovaným žila v byte č. XX asi trištvrte roka pred tým, než sa skutok stal. V čase spáchania skutku tam už nežila, keďže bola tehotná. Na otázku prokurátora, čím sa obžalovaný živil uviedla, že tento mal úspory z čias, keď žili spolu v Bratislave, kde obžalovaný pracoval na príležitostných brigádach. Poprela, že by obžalovaný užíval drogy, alebo ich skladoval, či prechovával v byte č. XX. Tiež poprela, že by ona priniesla drogy do bytu č. XX a nevedela ani, kto ich tam mohol priniesť. Mala vedomosť o tom, že obžalovaný mal v byte krabice od topánok, presné množstvo nevedela uviesť. Ona používala krabice na odkladanie dokladov. Tiež uviedla, že sa obžalovaný voči nej raz správal agresívne, fyzicky ju napadol, avšak obvinenie bolo stiahnuté. Ďalej svedkyňa uviedla, že poškodení súhlasili, aby obžalovaný býval spolu s ňou v byte č. XX. Vo vzťahu ku krabiciam od topánok uviedla, že si tam obžalovaný dával potraviny. V byte bolo viacej škatúl, pričom potraviny si dával do viacerých škatúl, nakoľko v tom čase nemali chladničku ani mikrovlnku. Obžalovaný sa o tomto spôsobe skladovania potravín niekde dočítal, alebo to videl v televízii, že keď krabicu oblepí alobalom, tak tam vydržia potraviny dlhšie. Dával si tam vifonky. Svedkyňa nevedela presne uviesť odkedy si obžalovaný začal týmto spôsobom upravovať krabice.

Svedok I. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že boli vyslaný na zákrok. Stála služba ich poslala do bytoviek v Malých Kršteňanoch. Volal ich poškodený, ktorý uviedol, že obžalovaný ho nechcel pustiť do bytu, vyhrážal sa mu zabitím a poškodený sa ho bojí, pričom uviedol, že obžalovaný tam má aj zbrane. Poškodený mal plačlivý hlas. Keď prišli na miesto, skontaktovali sa s poškodeným, tento bol vo vedľajšom byte. Uviedol im, že obžalovaný ho nechce pustiť do bytu a že sa mu neustále vyhráža, že ho zabije a že ho nikam nepustí. Bolo vidieť, že poškodený sa bál, že bol psychicky na dne, pričom tiež uviedol, že už v minulosti mal problémy s obžalovaným. Potom išli pred ten byt, poškodený si chcel otvoriť kľúčikom a nedalo sa mu, lebo z druhej strany bol kľúč. Poškodený kričal cez dvere, aby mu obžalovaný otvoril a pustil ho dnu, pričom obžalovaný hučal spoza dverí zmizni, neotravuj a zabijem ťa a dookola len tie slová. Potom svedok odišiel o poschodie nižšie telefonovať zástupcovi riaditeľa. Zrazu počul hukot, otvorili sa dvere. Obžalovaný bol holý, kládol aktívny odpor, bol problém mu nasadiť putá. Kým ho spacifikovali, trvalo to asi 10 minút, pričom obžalovaný celý čas nadával. Poškodený si sám začal prehliadať byt, svedok ho upozornil, aby s ničím nemanipuloval, že sa to bude robiť postupne,

keď prídu ďalšie posily. Po príchode kriminálky a vyšetrovateľky opäť vošli do bytu a pokračovalo sa v ohliadke. Poškodený nič nenamietal proti prítomnosti polície v byte. Poškodený našiel vo vedľajšej miestnosti granát, vyzeral ako skutočný. Krabica od topánok bola nájdená pod vešiakom na šaty, túto si všimol kolega Z., vytiahol ju a dal ju na stôl. Jemne veko pootvoril perom, nechytal sa toho. Poškodený s krabicou nemanipuloval. Technik urobil vzorku a on si následne aj krabicu zobral. Priamo v byte s poškodeným neboli robené žiadne úkony, nič tam nepodpisoval.

Svedok N. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 05.09.2013 poobede sa nachádzal v budove OR PZ Partizánske, kde bol nadriadeným vyzvolený, že hliadka OOPZ vykonala služobný zákrok proti obžalovanému a pri zákroku bolo zistené, že v byte č. XX sa nachádzajú veci, ktoré môžu slúžiť na páchanie trestnej činnosti. Na základe tejto informácie išiel spoločne s kolegom Z. na miesto činu do Malých Krštenian. Keď tam prišli v byte sa nachádzal poškodený spolu s kolegom R.. Poškodený im uviedol, že má obavu, že v byte sa môžu nachádzať aj veci pochádzajúce z trestnej činnosti. Tiež im poškodený uviedol, že mal konflikt s obžalovaným, pričom tento bol vystrašený z konfliktu s obžalovaným, ktorý už v tom čase nebol na mieste prítomný. Inštruovali ho, nech si sám prehliadne byt, pričom počas tejto prehliadky boli prítomní aj kolega Z. Z. R.. Ony prezreli len veci, ktoré poškodený našiel. V kuchyni boli na zemi dve pištole čiernej farby, bola tam nejaká kamera a náradie. Vo vedľajšej izbe bol nájdený ručný granát a červená papierová krabica. Túto poškodený vyložil a kolega Z. ju opatrne pootvoril perom a po zistení, že sa tam nachádza alobaľ a miska s bielou kryštalickou látkou sa s touto krabicou nemanipulovalo až do príchodu kriminalistického technika. Poškodený uviedol, že obžalovaný tam býval s jeho súhlasom. Svedok uviedol, že po celý čas tam bol prítomný aj poškodený, ktorý nenamietal proti prítomnosti policajtov. Svedok inštruoval poškodeného, že ak niečo počas prehliadky nájde, aby na to upozornil policajtov. Svedok sa na mieste činu zdržal až do príchodu výjazdovej skupiny. Na otázku obhajcu svedok uviedol, že po nájdení granátu, poškodený ešte v krátkom časovom slede našiel aj červenú papierovú krabicu s kryštalickou látkou a následne túto skutočnosť svedok oznámil technikovi. Svedok nevedel s určitosťou uviesť, či červená papierová krabica s drogou bola zaistená ešte počas vykonávania ohliadky.

Svedok I. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v septembri 2013 bol spolu so svojim nadriadeným Šušotom vyslaný k prevereniu podozrenia z nedovoleného ozbrojovania. Príslušník OOPZ telefonoval, že sa tam nachádzajú zbrane a teda vzniklo podozrenie z nedovoleného ozbrojovania. Po príchode na miesto skutku prišli k dverám bytu, kde tieto boli už otvorené a v byte sa nachádzal poškodený spolu s kolegom R.. Keď prišli, bolo vidieť, že v kuchyni na zemi sa nachádzajú pištole. Poškodený im uviedol, že byt je v jeho vlastníctve a dlhodobo tam s jeho súhlasom býva obžalovaný, ktorý sa mu vyhrážal zabitím, preto z obavy o svoj život volal políciu, nakoľko mal vedomosť o tom, že obžalovaný mal v tomto byte mať nejaké zbrane. Kolega R. im podal informáciu, čo sa tam stalo. Poškodený bol celý vyplašený a uviedol, že má obavu, že ho obžalovaný zabije. Poprosil ich, aby boli prítomní toho, ako si sám prezrie svoj byt. Počas toho, ako si poškodený sám prehliadal byt bol prítomný on, kolegovia R. Z. Š. a poškodený. Byt si pozeral poškodený sám, avšak niektoré veci sa obával pozrieť, tak tieto potom pozreli oni. V obývačke za voľne položeným vešiakom so šatstvom bola nájdená červená škatuľa, ktorú svedok opatrne otvoril a zistil, že sa v nej nachádza biela kryštalická látka. Nakoľko mal skúsenosti s drogovou činnosťou usúdil, že by sa mohlo jednať o pervitín, preto bol na miesto privolaný vyšetrovateľ s kriminalistickým technikom. Po nájdení tejto krabice s drogou s ňou manipuloval len technik. Na otázku, či bolo konkretizované, aké zbrane sa mali nachádzať v byte svedok uviedol, že si to už presne nepamätá, videl z chodby pištole, nevedel, či tam bol aj granát. Pri odstraňovaní rozporov potvrdil, že mal informáciu, že sa tam nachádza aj granát. Granát bol položený na stole, nikto s ním nemanipuloval, pričom sa javil ako funkčný, preto bol privolaný aj pyrotechnik. Na otázku ako sa javil poškodený, svedok uviedol, že tento bol rozrušený a stále opakoval, že ho obžalovaný zabije, keď ho pustia, rovnako aj poškodená D. N. bola rozrušená a tiež vyjadřila obavu, že by im mohol obžalovaný ublížiť, keď bude pustený. Na otázku svedok uviedol, že poškodený bol na mieste prítomný po celý čas prehliadky, pričom on odhrnul šaty, kde bola krabica. Tiež uviedol, že poškodený dobrovoľne vydal granát aj krabicu s drogou. Z bytu poškodený odchádzal až spolu s vyšetrovateľkou po skončení ohliadky za účelom jeho výsluchu. Na otázku, či poškodený počas toho, ako si byt prehliadal hľadal niečo konkrétne svedok uviedol, že poškodený si byt prehliadal náhodne.

Svedok U. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že už si s odstupom času nespomína na konkrétne skutočnosti. Uviedol, že zotráva na svojej výpovedi z prípravného konania, ktorej podstatné časti boli čítané na odstránenie rozporov. V nej uviedol že boli vyslaný na zákrok stáloú službou, s tým,

že volal brat obžalovaného, že tam má s ním nejaké problémy, obžalovaný sa mu mal vyhrážať a poškodený sa ho bojí. Tiež im mal uviesť, že sa v byte nachádzajú nejaké zbrane. Boli tam vyslané dve hliadky. Išli do Malých Krštenian, pričom predmetný byt sa nachádzal v areáli nemocnice. Prišli k bytu a klopali na dvere, aby obžalovaný otvoril, obžalovaný začal vykrikovať nejaké nadávky a vyhrážky. Ďalší priebeh už nevedel presne popísať, nakoľko si to už nepamätal, uviedol ešte, že boli problémy s jeho spacifikovaním, pričom s nimi zápasil. Brali ho so sebou na základe toho, že sa mal vyhrážať svojmu bratovi a že tam mali byť podľa tvrdenia jeho brata nejaké zbrane. Uviedol ešte, že poškodený bol dosť vystrašený.

Svedok Z. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že už si s odstupom času nespomína na konkrétne skutočnosti. Uviedol, že zotrváva na svojej výpovedi z prípravného konania, ktorej podstatné časti boli čítané na odstránenie rozporov. Uviedol, že si pamätá len hrubé rysy. Malo sa jednať o byt v objekte nemocnice, kde prišli spolu s druhou hliadkou, presné rozloženie hliadok si nespomínal. Na mieste bol poškodený, ktorý uviedol, že ho obžalovaný nechcel pustiť do bytu a že sa mu mal vyhrážať, presnú formuláciu vyhrážky si už nepamätal. Uviedol, že tam mali byť aj zbrane a že sa bojí. Na zákroku boli ešte R., I. a M.. Dlhšie klopali, nepamätal si už odozvu. Nakoniec obžalovaný otvoril, avšak svedok si už nespomínal, za akých okolností. Padli tam aj nejaké výzvy, presne však nevedel aké a spomínal si, že ich obžalovaný nerešpektoval. Dostali sa do bytu, pričom obžalovaný začal byť agresívny, tak použili donucovacie prostriedky a nakoniec bol obžalovaný eskortovaný na oddelenie. Na otázku, či mali vedomosť pred zákrokom, že sa v byte majú nachádzať aj zbrane, uviedol, že niekto spomínal, že by tam mali byť zbrane.

Svedok W. I. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s odstupom času si už nepamätá na priebeh udalosti. Odvolal sa na svoju výpoveď z prípravného konania a na tom, čo je v nej uvedené trval. V zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná podstatná časť jeho výpovede. Uviedol, že v septembri 2013 bol stálou službou OOPZ vyslaný do objektu NsP. Poškodený volal a uviedol, že obžalovaný ho nechcel pustiť do bytu, ktorého majiteľom mala byť jeho matka, nakoľko sa mu už viackrát v minulosti vyhrážal zabitím a ďalšími vyhrážkami, keď ho žiadal, aby byt opustil a mal dôvodnú obavu o svoj život, nakoľko deň, či dva predtým počas neprítomnosti obžalovaného vošiel do bytu a videl tam v zásuvke v kuchynskej linke zbrane, nože, putá a ďalšie náradie. Tieto informácie mali ako prvotnú informáciu od stálej služby a na základe týchto skutočností boli na miesto činu vyslané dve hliadky. Po príchode na miesto stál pred dverami bytu poškodený, ktorý uviedol, že ho jeho brat (obžalovaný) nechce pustiť do bytu, viackrát ho žiadal, aby byt opustil, pričom obžalovaný mu povedal, že byt neopustí a vyhrážal sa mu zabitím a ďalšími vyhrážkami. Potom poškodeného opätovne poučili, aby sa opätovne pokúsil zaklopať na dvere, kde sa z bytu ozývali vyhrážky "drž piču, zabijem ťa, nepustím ťa do bytu". Z dôvodu podozrenia, že sa v byte nachádzajú i zbrane vyzvali obžalovaného, aby dvere otvoril, pričom obžalovaný na to nereagoval a naďalej sa z bytu ozývali nadávky. Asi po piatich minútach obžalovaný otvoril dvere, pričom ako uvidel hliadku polície snažil sa dvere zavrieť, čo sa mu nepodarilo. Kládol hliadke aktívny odpor, vyhrážal sa bratovi ako i ďalším členom hliadky, že ich všetkých zabije. Asi po 15 minútach sa obžalovaného podarilo spacifikovať, boli mu založené putá, kde aj napriek založeniu pút sa neustále snažil sebapoškodiť, tým, že si chcel hlavu búchať o stenu, bol nepríčetný a kopal do čoho videl. Mal zjavne krvavé zrenice a jeho chovanie a agresivita naznačovali, že môže mať v sebe aj nejaké omamné látky. Obžalovaný bol odvedený do služobného vozidla a na mieste činu zostal poškodený s jedným členom hliadky. Ešte aj na oddelení sa obžalovaný choval agresívne, slovné napádal hliadku. Na otázku v akom psychickom rozpoložení bol oznamovateľ (poškodený) v čase, keď prišli na miesto svedok uviedol, že bol vystrašený, pričom hovoril, že sa bojí o svoj život, nakoľko brat sa mu už dlhšie vyhráža zabitím a podobnými vyhrážkami.

V zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o výsluchu svedka Andrei Štrbákovej z prípravného konania po vznesení obvinenia (č.l. 205-209) zo 17.04.2014, ktorá uviedla, že pracuje v spoločnosti Deichmann, s.r.o. v Partizánskom ako vedúca predajne. K predloženému pokladničnému dokladu zo dňa 24.08.2013 s kódom 17164182/10/02 uviedla, že z tohto dokladu vie, že u nich bola zakúpená pánska športová obuv v sume 49,90 €. Po nazretí do fotodokumentácie vyhotovenej kriminalistickým technikom z miesta činu svedkyňa uviedla, že predložený blok jej sedí s touto krabicou, súhlasí tento zakúpený tovar. Nemohla povedať, že krabica na fotografii je zakúpená v ich predajni. Mohla len povedať, že sa zhoduje s tovarom, ktorý je na tom doklade.

Zo znaleckého posudku č. 58/2014 z 09.04.2014 MUDr. Svetozára Drobu a MUDr. Juraja Lexmanna znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria súd zistil, že u obžalovaného nebola zistená žiadna duševná choroba v zmysle choromyselnosti. U obžalovaného znalci konštatovali dissociálnu polymorfnú poruchu osobnosti s rysmi afekt emočnej instabilii, explozivity, zlú sociálnu adaptabilitu, abúzus alkoholu a nealkoholových návykových látok, bez zistenia závislosti. Odbrzdovanie afektovnej punitívnej hostilnej agresivity môže, ale nemusí byť dôsledkom abstinencie od návykových látok. V čase spáchania činov obvinený netrpel žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti, bez ovplyvnenia ovládacích alebo rozpoznávacích schopností.

Zo znaleckého posudku č. 60/2014 z 11.04.2014 MUDr. Svetozára Drobu a MUDr. Juraja Lexmanna znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria súd zistil, že poškodený N. N. trpí duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti, a to paranoidnou schizofréniou, ktorá je od roku 2006 v dobrej remisii, bez floridných psychotických prejavov. Masívna tenzia (stav psychického napätia) a anxieta (úzkosť) sú u poškodeného v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného voči nemu. Príčinou uvedených prejavov bolo správanie obžalovaného vrátane vyhrážania fyzickým násilím.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2013/3105 z 24.09.2013 súd zistil, že zaistená kryštalická látka bola identifikovaná ako metamfetamín hydrochlorid o celkovej hmotnosti kryštalickej látky 25,56 gramu s obsahom metamfetamínu 57,7 % hmotnostných (báza), ktoré množstvo zodpovedá 14 745 mg čistej látky a najmenej 369 obvykle jednorázovým dávkam na použitie.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2013/3105 z 30.09.2013 súd zistil, že z biologického materiálu zaisteného z koncov lepiacich pásov vo vnútri krabice predloženej v stope č. 1 bola izolovaná DNA mužského pôvodu a porovnaním DNA profilov v národnej databáze bola zistená zhoda DNA profilu stopy č. 1 s DNA profilom porovnávacej vzorky obžalovaného, ktorá bola skúmaná na KEU PZ pod č. PPZ-3422/KEU-SL-EXP-2008 (ČVS: ORP-29-10/JKP-VO-2008).

Zo správy Prezídia policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry k vyčísleniu hodnoty zaistenej drogy vyplýva, že hodnota zaisteného množstva metamfetamínu je v škále 3 690 € až 22 125 €.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a pripojenej fotodokumentácie vyplýva, že dňa 05.09.2013 v čase od 14.30hod. do 15.20 hod. so súhlasom majiteľa bytu bolo prístupné k ohliadke bytu na 2. poschodí na adrese Malé Kršteňany č. XXX, kde v obývačke bol na stolíku položený ručný granát tmavozelenej farby s poistkou, ktorý si prevzal následne pyrotechnik, na stoličke bola nájdená voľne položená červená škatuľa od topánok zn. Puma, v ktorej sa nachádzalo 6 prázdnych striekačiek a jeden plastový obal s dvomi priehradkami, kde bola v oboch priehradkách vysypaná biela kryštalická látka po vykonaní predbežnej skúšky pozitívna na metamfetamín. V kuchyni na zemi boli položené tri zbrane. V zápisnici sa tiež uvádza, že poškodený N. N. ako majiteľ bytu sám dobrovoľne vydáva veci, ktoré si našiel vo svojom byte a zavolať políciu.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 05.09.2013 vyplýva, že o 16.30 hod. v Partizánskom poškodený N. N. dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi pre účely trestného konania červenú papierovú krabicu z vnútra vyloženú alobalom, dvojlitú umelohmotnú nádobu s obsahom bielej kryštalickej látky, 3 ks zabalených modrých striekačiek 20 ml, 3 ks modrých zabalených striekačiek 10 ml.

Zo zmluvy o nájme účelového bytu v areáli NsP Partizánske (č.l. 291) vyplýva, že poškodený N. N. uzavrel so správou majetku mesta, n.o., Partizánske zmluvu o prenájme bytu č. XX nachádzajúceho sa v Malých Kršteňanoch č. XXX na dobu určitú od 01.01.2013 do 31.12.2013. Podľa tejto zmluvy bol oprávnený užívať byt len nájomca.

Z fotokópie z knihy fonogramov (č.l. 306) vyplýva, že dňa 05.09.2013 o 12.55 hod. N. telefonicky oznámil, že sa nachádza v obci Malé Kršteňany č. XXX a že ho do vlastného bytu nechce pustiť jeho brat, ktorý sa mu ešte vyhráža zabitím. Z fotokópie z knihy udalostí (č.l. 307) vyplýva, že dňa 05.09.2013 o 12.55 hod. N. N. oznámil, že sa nachádza v obci Malé Kršteňany č. 169 v bytovke kde býva, pričom v byte sa nachádza jeho brat U. N., ktorý ho nechce vpustiť do bytu pričom sa mu vyhráža, že ho zabije ak nepôjde preč. Oznamovateľ má podozrenie, že jeho brat má v byte pištole.

Z odpisu registra trestov obžalovaného a pripojených spisov Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/121/2013 a sp. zn. 0T/4/2013 súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný, z toho v súvislosti s trestnou vecou Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/303/2003 sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. V ostatných prípadoch bol odsúdený pre úmyselné trestné činy. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/121/2013-149 zo dňa 16.04.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/73/2014 zo dňa 06.11.2014 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, na ktorého výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 2 roky. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste odňatia slobody a zákaze činnosti uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/4/2013 zo dňa 18.11.2013, právoplatným dňa 18.11.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Ďalej súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/4/2013 zo dňa 18.11.2013, právoplatným dňa 18.11.2013 bol obžalovaný U. N. odsúdený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 roky. Zo správy z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný U. N. bol od roku 2010 6 krát priestupkovo riešený, prevažne pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Na základe vykonaného dokazovania postupom v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, dospel súd k záveru, že obžalovaný U. N. je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 2/ obžaloby a právne kvalifikovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania. Jeho vina bola preukázaná vykonaným dokazovaním, a to jednak výpoveďami príslušníkov PZ svedkov R., Š., Z., H., M. V. I., ktorí zhodne uviedli, že po ich príchode na miesto činu (každý v inom čase) bol poškodený N. N. vystrašený, pričom uviedol, že sa bojí o svoj život, že mu obžalovaný ublíži, nakoľko mal zároveň vedomosť o prítomnosti zbraní v byte č. XX, kde sa obžalovaný zdržiaval. Obžalovaný je tiež usvedčovaný výpoveďami poškodených N. N. Z. D. N., a to konkrétne ich výpoveďami z prípravného konania. Na hlavnom pojednávaní následne obaja poškodení zmenili svoje výpovede, resp. poškodený N. N. uviedol, že klamal o tom, že sa mu jeho brat vyhrážal. Týmto ich zmeneným výpoveďami však súd neuveril a nepovažoval ich za pravdivé. Naopak, za pravdivé považoval ich výpovede z prípravného konania, ktorých podstatné časti boli čítané na hlavnom pojednávaní v zmysle § 264 ods. 2 Trestného poriadku na odstránenie rozporov, keď podľa názoru súdu títo vypovedali v prípravnom konaní spontánne a bez obáv, nakoľko v tom čase bol obžalovaný vo väzbe, resp. neskoršie vo výkone trestu v inej veci. Naopak, následne po prepustení obžalovaného z väzby pre procesnú chybu, títo začali mať z obžalovaného strach a aj keď bol obžalovaný neskoršie opätovne vzatý do väzby, poškodení zmenili z obavy pred obžalovaným svoje výpovede na hlavnom pojednávaní. Túto skutočnosť potvrdzujú i somatické prejavy oboch poškodených počas výpovedí na hlavnom pojednávaní, keď títo hoci v neprítomnosti obžalovaného, sa počas výsluchu chveli. Obžalovaný svoju vinu poprel ale táto je dostatočne preukázaná aj zo záverov znaleckého posudku č. 60/2014 znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria na základe vyšetrenia duševného stavu poškodeného N. N.. Znalci v ňom síce uviedli, že poškodený N. N. v čase spáchania skutku trpel duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti, a to paranoidnou schizofréniou, táto však bola od roku 2006 v dobrej remisii, bez floridných psychotických prejavov. Zároveň tiež konštatovali, že anxieta a tenzia (teda úzkostný stav a stav psychického napätia) poškodeného N. N. boli v priamej príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného voči nemu. išlo o situačnú reaktívnu symptomatiku, ktorá nemá psychotický charakter. To, že nešlo len o ojedinelé konanie, ale ide v podstate o povahové rysy obžalovaného vyplýva zo záverov znaleckého posudku č. 58/2014 znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorí vyšetřovali duševný stav obžalovaného, kde títo konštatovali, že u obžalovaného ide o dissociálnu polymorfnú poruchu osobnosti s rysmi afekt emočnej instability, explozivity, zlú sociálnu adaptabilitu, abúzus alkoholu a nealkoholových látok bez zistenia závislosti. So závermi tohto posudku korešponduje aj kriminálna minulosť obžalovaného, ktorý bol už v minulosti viackrát potrestaný súdom za násilnú trestnú činnosť (ublíženie na zdraví, nebezpečné vyhrážanie) a viackrát bol aj priestupkovo riešený aj pre problémy v rodine, kedy sa mal matke a bratovi, ako i svojej družke vyhrážať a fyzicky ich napadnúť avšak tieto konania neskončili odsúdením z rôznych dôvodov. Na základe týchto skutočností mal súd dostatočne preukázané, že obžalovaný spáchal tento skutok,

ktorý bol správne právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písmeno c/ Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný spáchal tento trestný čin v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaného súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatela, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu súd zistil, že u obžalovaného je potrebné aplikovať ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, keď súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona a zároveň zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, poukazujúc na jeho predchádzajúce odsúdenia pre úmyselnú trestnú činnosť. Nakoľko obžalovaný spáchal predmetný skutok skôr ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, teda v danom prípade Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/121/2013-149 zo dňa 16.04.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/73/2014-179 zo dňa 06.11.2014 a tiež rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 0T/4/2013-127 zo dňa 18.11.2013, právoplatný dňa 18.11.2013, bolo potrebné postupovať v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a uloženie súhrnného trestu postupom podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko ani jeden zo zbiehajúcich sa trestných činov nie je zločinom. V danom prípade je najprísnejšie trestným činom prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s trestnou sadzbou 6 mesiacov až 3 roky. V zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona pri prevahe priťažujúcich okolností sa zvýši spodná hranica trestnej sadzby o 1/3 (teda nová sadzba je 16 mesiacov až 3 roky). Nakoľko u obžalovaného ide o osobnosť, ktorá sa nenapravila ani po predchádzajúcich odsúdeniach na nepodmienečné tresty odňatia slobody, mal súd za to, že je potrebné na jeho nápravu a prevýchovu uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody na samej hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. V zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Zároveň súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 2 rokov, keď tento trest len prevzal so zrušeného rozhodnutia vo výroku o treste zákazu činnosti Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/121/2013 ako aj sp. zn. 0T/4/2013 v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona a tento uložil bez zmeny. Nakoľko súd ukladal súhrnný trest, zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste odňatia slobody a zákazu činnosti uloženom obžalovanému U. N. rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/121/2013-149 zo dňa 16.04.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/73/2014-179 zo dňa 06.11.2014 ako aj výrok o treste odňatia slobody a zákazu činnosti uloženom obžalovanému U. N. rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/4/2013-127 zo dňa 18.11.2013, oznámeným obžalovanému dňa 18.11.2013, právoplatným dňa 18.11.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ ide o skutok v bode 1/ obžaloby (obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/, odsek 2 písm. e/ Trestného zákona) tu súd konštatuje, že na základe vykonaného dokazovania nemal bez dôvodných pochybností preukázané, že sa tento skutok stal. Tu súd poukazuje najmä na skutočnosť, že obžalovaný bol osobou oprávnenou byť č. XX užívať a zdržiaval sa tam so súhlasom poškodených. Tento sa mal síce v daný deň vystáhnovať, napriek tomu to nič nemení na skutočnosti, že bol v tom čase oprávnený predmetný byť užívať. V zmysle judikátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijatého na trestnoprávnom kolégiu konanom v decembri 2014 pod sp. zn. Tpj 68/2014-4 sa síce konštatuje, že domovú prehliadku nie je potrebné nariadiť na účel zabezpečenia veci dôležitej pre trestné konanie, ak je zrejmá dobrovoľná súčinnosť osoby, ktorá je vlastníkom alebo oprávneným užívateľom nehnuteľnosti, v ktorej sa vec nachádza, avšak v danom prípade nebola jediným problémom otázka, či bolo v danom prípade potrebné vykonať domovú prehliadku s príkazom od zákonného sudcu. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania v danom prípade poškodený N. N. po príchode policajtov, ktorí spacificovali obžalovaného, vyzval policajtov, aby boli prítomní toho, ako si sám byť prehliadne. Počas tejto prehliadky poškodený okrem iného našiel aj granát (ako zbraň hromadne účinnú), keď sa neskôr ukázalo, že je delaborovaný, avšak táto skutočnosť nebola ešte v čase vykonávania vlastnej prehliadky bytu poškodeným policajtom známa. Títo aj napriek tomuto objavu naďalej nechali poškodeného, aby si byť sám prehliadal namiesto toho, aby prehliadku prerušili a byť

zabezpečili až do príchodu príslušných odborníkov (technikov) a až následne ju dokončili. Počas tejto prehliadky sa neskoršie našla i krabica, v ktorej sa nachádzala droga. Za tých okolností, za akých došlo k nájdeniu predmetnej krabice má súd za to, že nešlo o postup v súlade so zákonom a nejde tak o zákonne zabezpečený dôkaz. Navyše ďalšia pochybnosť vyplýva z vykonaného dokazovania, a to zo zápisnice o ohliadke miesta činu, kde sa uvádza, že táto prebiehala v Malých Kršteňanoch v byte č. XX v čase od 14.30 hod do 15.20 hod dňa 05.09.2013 a počas nej poškodený sám dobrovoľne vydal veci, ktoré našiel vo svojom byte. Avšak zo zápisnice o vydaní veci vyplýva, že červená papierová krabica, v ktorej sa nachádzala droga, bola dobrovoľne vydaná poškodeným v Partizánskom dňa 05.09.2013 o 16.30 hod., teda až 1 hodinu a 10 minút po vykonaní ohliadky miesta činu, pričom táto zápisnica mala byť vyhotovená bezodkladne po vydaní veci poškodeným. Na základe týchto skutočností nemal súd bez dôvodných pochybností preukázané, že sa skutok uvedený v bode 1/ obžaloby stal a preto vyhodnotiac tieto pochybnosti v prospech obžalovaného, ho spod tohto bodu obžaloby oslobodil.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).